

drage nogen Være af de overordentlige Begivenheder, der i det sidste Aar have tilbraget sig i Europa, er det den, at en Indkaldelse som den, hvorom her er Tale, er saa aldeles utilstrækkelig overfor den Modstander, hvorimod disse Officerer og Underofficerer skulde sættes, at den er for Intet at regne. Vi have set, at Folk, Nøden uagtet, dog have brugt Maaneder til at indøve Mandskab, men hvad har dette i Maaneder indøvede Mandskab forslaaet ligeoverfor de Kræfter, som sættes imod det? Det er ikke min Mening, at Danmark skulde slippe for nogenstunde at følge andre Lande i, at maatte have et forholdsvist Antal af Beboerne under Vaaben. Det slipper man ikke for; thi man maa følge Skit eller Land fly, og naar det er Skit i andre Lande, at der paa et vist Antal Kvadratmile og et vist Antal Beboere holdes en Hær af en saa og saa stor Størrelse, vil Danmark ogsaa blive nødt til i den Henseende at følge, hvad der er Skit hos Naboerne, men man skal heller ikke med Folkets kaarne Mænds Billie gaa et eneste Skridt videre end dertil. Det forekommer mig, at det var det Sørge- lige, hvortil vi skrede, da vi vedtoge den sidste Hærlov, og jeg kan aldeles ikke se nogen Ulykke i, at man ikke faar prøvet det stakkels Forstærkningstillæg, som der er til denne Hærlov. Om det sker eller ikke sker, vil Hærloven dog ligegodt undergaa de Forandringer, som man i sin Tid vil blive enig om, og hvorved der sagtens vil foreligge andre Erfaringer, som man kan støtte sig til. Naar jeg siger, at jeg er saa fri i min Afstemning som Noget overfor den Slags Spørgsmaal, saa maa det være mig tilladt af Hensyn til, at enkelte Medlemmer have klaget over, at vi bevilge for Meget til andre fredelige Foranstaltninger, at gjøre den ganske korte Bemærkning, at jo mindre et Land er, desto mere ser man blive offret paa fredelige Udgifter, f. Ex. Jernbaneanlæg. Enhver, som kaster sit Blik paa Europas Kort, vil se, at de smaa Lande netop have de fleste Jernbaneanlæg; de store Lande med de store Hære have de færreste. Det er nok værd at lægge Mærke til det umaadelige Misforhold, der finder Sted i den Retning. Selv om der skulde hændes os en Ulykke, have vi dog

altid gjort det, at vi have erhvervet Noget i Fredstid, der er et ubetinget Gode, og som kan støtte Folkets daglige Udvikling i Formueshenseende og i Samfærdsel. Hvad man derimod giver ud til Hæren, og i Særdeleshed hvad man frugtesløst giver ud til den, er altid spildt. Det er som gammelt Tjern, og hvilken Marsskandiser en gros kjøber dette gamle Tjern, som vi ophobe massevis? Jeg vil derfor haabe, at det danske Folkething iaar, belært af de mellemliggende Erfaringer, fastholder den Afstemning, som det foretog, for disse sørgelige Erfaringer forelaa. Det er utvivlsomt, at en saadan Handling af os i Manges Dine er et langt større Forsvar for Danmark under de kommende Tider end det Modsatte. Er der Noget, jeg med fuld Fortrosthed stemmer imod, fordi det ikke blot er i Overensstemmelse med Almenfornuft, men ogsaa med høiere Love, saa er det denne Slags Forslag, og jeg kan ikke Andet end være de Medlemmer taknemmelig, som i Finantsudvalget have modsat sig den Slags Forslag til det Yderste.

Krigsministeren: Jeg har, som omtalt af den ærede Ordfører, under Nr. 44 tilladt mig at stille et Vædringsforslag angaaende Alderstillaeg m. m. for Ministeriets Personale, hvilket Vædringsforslag er blevet tiltraadt af det ærede Udvalg og anbefalet af den ærede Ordfører. Ved dette Vædringsforslag opnaar jeg vel ikke det, som jeg tilsigtede ved det Vædringsforslag, som jeg havde stillet til Finantslovens 2den Behandling, men ved det foreliggende Vædringsforslags Vedtagelse vil jeg idetmindste i de væsentligste Punkter naa det Formaal, jeg tidligere havde sat mig, og jeg er saaledes det ærede Udvalg erkjendelig for, at det har sluttet sig til Forslaget, og haaber, at det høie Thing igjen vil slutte sig til Udvalget. — Det næste Vædringsforslag, som jeg har stillet, angaar en Bevilling, hvorved jeg bliver sat istand til at indkalde Forstærkningen til den Dvæls, som der er givet Afgang til ved Bestemmelserne i Hærloven. Jeg har ikke kunnet Andet end allerede ved denne Behandling igjen at fremkomme med dette Forslag, og jeg anser det for min Pligt atter og atter at fremkomme med det, fordi